

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	17 -06- 2015

Poslovni broj: Us-9222/11-4

UP/I 030-02/06-01/082
437-11/41-2015-383

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivice Kujundžića, predsjednika vijeća, Mire Kovačić i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TDR d.o.o., Vladimira Nazora 1, Rovinj, kojeg zastupa predsjednik Uprave Davor Tomašković i ADRIS GRUPA d.d. Vladimira Nazora 1, Rovinj, kojeg zastupa član Uprave Plinio Cuccurin, protiv rješenja tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja Republike Hrvatske, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I-030-02/2006-01/082, urbroj: 580-02-11-41-359 od 16. lipnja 2011., radi utvrđivanja sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 22. travnja 2015.

presudio je

- I. Tužbe se odbijaju.
- II. Ova će se presuda objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem, točkom I. izreke, utvrđuje se da su poduzetnik ADRIS GRUPA d.d. i poduzetnik TDR d.o.o. koji je pod kontrolom ADRIS GRUPE d.d. u razdoblju od 15. kolovoza 2004. do 31. prosinca 2010. ograničili tržišno natjecanje zlouporabom vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu distribucije (trgovine) cigaretama na teritoriju Republike Hrvatske u smislu članka 16. stavka 1. i stavka 2. točke 3. i 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine 122/03“) na način opisan u točkama II. i III. izreke ovog rješenja. Prema točki II. izreke, poduzetnici iz točke I. izreke ovoga rješenja zlouporabili su vladajući položaj provedbom strategije stvaranja mreže isključivih kupaca cigareta na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno isključivanja ili ograničavanja pristupa mjerodavnom tržištu konkurenata ADRIS GRUPE d.d. i TDR-a d.o.o. putem općih uvjeta poslovanja koje je primjenjivao TDR d.o.o. i sporazuma o prodaji i promidžbi cigareta navedenih u točki III. ove izreke, koje je TDR d.o.o. sklapao s kupcima-poduzetnicima sa sjedištem u Republici Hrvatskoj počevši od 15. kolovoza 2004. do 30. rujna 2010., a koji su bili na snazi do 31. prosinca 2010., budući da je navedenim sporazumima kupcima bila nametnuta dodatna obveza da sve svoje potrebe ili većinu svojih potreba za cigaretama u određenom razdoblju nabavljaju od TDR-a d.o.o. kao dobavljača koji je takvu kupnju financijski poticao odnosno nagrađivao putem zabranjenih uvjetovanih retroaktivnih rabata, odnosno putem rabata

vjernosti, što je imalo za posljedicu da pojedini kupci koji su količinski kupili više cigareta nisu ostvarivali veće rabate, jer je pravo na ostvarenje dodatnog/naknadnog retroaktivnog rabata bilo uvjetovano njihovom vjernošću TDR-u d.o.o., a koja je utvrđivana ovisno o tome koliko su svojih ukupnih potreba za cigaretama pojedini kupci u određenom razdoblju zadovoljavali isključivom kupnjom od TDR d.o.o. pa su tako ADRIS GRUPA d.d. i TDR d.o.o. koji je pod kontrolom ADRIS GRUPE d.d. primjenjivali nejednake uvjete za istovrsne poslove čime su pojedine kupce stavljali u nepovoljan položaj u odnosu na njihovu konkurenciju, odnosno uvjetovali sklapanje navedenih ugovora pristankom kupca na dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u nikakvoj vezi s predmetom ugovora. Točkom III. izreke utvrđuje se da su poduzetnik ADRIS GRUPA d.d. i poduzetnik TDR d.o.o. koji je pod kontrolom ADRIS GRUPE d.d. zlorabom vladajućeg položaja opisanu u točki I. i II. izreke ovoga rješenja izvršili putem općih uvjeta i ugovora, detaljno navedenih u toj točki. Točkom IV. izreke zabranjuje se poduzetnicima ADRIS GRUPI d.d. i TDR d.o.o. svako buduće postupanje kojima bi mogli spriječiti ograničiti ili narušiti tržišno natjecanje zlorabom vladajućeg položaja na način opisan u točki I., II. i III. izreke ovoga rješenja. Prema točki V. izreke, poduzetnici ADRIS GRUPA d.d. i TDR d.o.o. obvezani su na plaćanje upravne pristojbe, a prema točki VI. izreke ovo rješenje bit će objavljeno u „Narodnim novinama“.

Protiv osporenog rješenja zasebne tužbe ovom Sudu (zaprimljene pod poslovnim brojem: Us-9222/2011 i Us-9223/2011), podnijeli su naprijed naznačeni tužitelji TDR d.o.o. i ADRIS GRUPA d.d., pa je sukladno odredbi članka 60. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 53/91., 9/92., 77/92.), koji Zakon se primjenjuje temeljem članka 90. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14.), odgovarajućom primjenom članka 313. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13.) jednom presudom odlučeno o navedenim tužbama protiv istog akta tuženog tijela.

Tužitelji TDR d.o.o. i ADRIS GRUPA d.d. u opširnim tužbama u bitnome prigovaraju nezakonito utvrđenoj pasivnoj legitimaciji ADRISA u ovom postupku. Ističu da ADRIS ne sudjeluje na mjerodavnom tržištu, nema vladajući položaj na istom pa ga nije mogao niti zlorabiti. Skreću pažnju na praksu tuženog tijela iz koje proizlazi da u usporedivim situacijama tuženo tijelo nije vodilo postupak protiv matičnog društva (npr. nije vođen postupak protiv Agrokogora d.d. kao poduzetnika koji ima kontrolu nad Tiskom d.d.). Ističu da obzirom da ADRIS ne sudjeluje i nema vladajući položaj na mjerodavnom tržištu trebalo je tuženo tijelo obustaviti postupak protiv ADRIS-a (članak 54. ZUP-a). Nadalje navode da se osporeno rješenje temelji na činjenicama i okolnostima o kojima nije dana mogućnost izjasniti se, pozivaju se na članke 8. i 143. ZUP-a., pozivaju se na povrijeđena ustavna prava i jednakost pred zakonom i pravo na pravično suđenje (pozivaju se na odluke Ustavnog suda RH, na presude Upravnog suda RH glede povrede osnovnih načela upravnog postupka, načela materijalne istine i saslušanja stranke). Ističu da su dispozitiv i obrazloženje osporenog rješenja proturječni, ističu cirkularnu definiciju zlorabite, smatraju da se zlorabita ne utvrđuje na mjerodavnom tržištu u proizvodnom smislu kako je to utvrđeno u obrazloženju osporenog rješenja. Naime da ADRIS-u nije utvrđen vladajući položaj ali mu je utvrđena zlorabita vladajućeg položaja. Prigovaraju pogrešnoj primjeni materijalnog prava, primjeni pravne stečevine Europske unije, odnosno da tuženo tijelo izravno primjenjuje pravnu stečevinu Europske unije što je u suprotnosti s Ustavom RH, odnosno tuženo tijelo pravnu stečevinu EU ne smije koristiti kao izvore prava. Navode da tuženo tijelo nije ispravno utvrdilo kriterije koji proizlaze iz pravilne primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama. Ističu da nije utvrđeno da je ADRIS

odgovoran za navedenu zlouporabu vladajućeg položaja odnosno nedostatak pasivne legitimacije ADRIS-a jer je sporne opće uvjete donio i ugovore sklopio tužitelj TDR a ne ADRIS, niti je utjecao na tužitelja TDR da poduzima takve radnje. Predlažu poništiti osporeno rješenje.

Tužitelj TDR osim navedenoga upire na pogrešno utvrđeno mjerodavno tržište u proizvodnom smislu, smatra da je propušteno utvrditi i razmotriti tržište promocije i oglašavanja cigareta iako sporni ugovori i opću uvjeti stvaraju na njemu učinke. Prigovara dokazu svojeg vladajućeg položaja te smatra da se ne može smatrati poduzetnikom u vladajućem položaju. Ističe da se sporni ugovori ne odnose na proizvode tržišnih takmaca, smatra da je dodatni naknadni rabat u skladu s odredbama ZZTN, da je mali udio naknadnog rabata u ukupno ostvarenom rabatu i nizak utjecaj naknadnog rabata na zaradu trgovca. Smatra da su razlozi tuženog tijela za odbacivanje teze kako dodatni/naknadni rabat povećava efikasnost cjelokupnog lanca vrijednosti neutemeljeni. Ističe da dodatni rabat nema učinak vezivanja (lojalnosti), dodatni rabat ne sprječava i nije spriječio ulazak konkurenata na tržište, uslijed ugovaranja dodatnog rabata nije primjenjivao nejednake uvjete na istovrsne poslove, nije uvjetovao sklapanje ugovora pristankom druge ugovorne strane na dodatne obveze. Navodi da su ugovori o zakupu i pružanju marketinških usluga u skladu s odredbama ZZTN-a.

Predlaže poništiti osporeno rješenje.

Tužena u odgovoru na tužbu TDR d.o.o. i odgovoru na tužbu ADRIS GRUPE d.d. smatra da su navodi i razlozi tužba neosnovani. Ističe da je osporeno rješenje donijeto na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilne primjene ZZTN iz 2003. godine, Uredbe o načinu utvrđivanja mjerodavnog tržišta iz 2004. i Zakona o općem upravnom postupku. Ostaje pri svim navodima iz osporenog rješenja. Očituje se među ostalim da je osporenim rješenjem nesporno utvrđeno da su tužitelji ADRIS GRUPA d.d. i poduzetnik TDR d.o.o. koji je pod kontrolom ADRIS GRUPE d.d. u razdoblju od 15. kolovoza 2004. do 31. prosinca 2010. ograničili tržišno natjecanje zlouporabom vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu distribucije (trgovine) cigaretama na teritoriju RH u smislu odredaba ZZTN (članak 16.), putem općih uvjeta i ugovora koji su detaljno navedeni u točki III. izreke osporenog rješenja. Ponavlja obrazloženje osporenog rješenja glede pokretanja postupka po službenoj dužnosti, poziva se na presudu Upravnog suda RH broj: Us-1702/2007 od 24. ožujka 2010., (kojom je Upravni sud RH odbio tužbe tužitelja ADRIS GRUPE i Ronhilla) glede pasivne legitimacije u odnosu na tužitelje ADRIS GRUPU i TDR, Ističe da je pasivnu legitimaciju potvrdio i sam tužitelj TDR i tužitelj ADRIS GRUPA jer tijekom postupka pred Agencijom nisu zatražili obustavu postupka već suprotno tijekom čitavog postupka aktivno su sudjelovali u svim postupovnim radnjama. Navodi da je nesporno utvrđeno da je TDR pravna osoba upisana u sudski registar, osnovala ju je ADRIS GRUPA koja ima 100 posto udjela u temeljenom kapitalu TDR-a odnosno TDR je ovisno društvo u odnosu na ADRIS GRUPU pa se TDR smatra poduzetnikom pod kontrolom ADRIS GRUPE (članak 5. ZZTN, članak 473. Zakona o trgovačkom društvima). Društvo ADRIS GRUPA kao društvo za upravljanje društvima u sastavu ADRIS GRUPE sudjeluje u donošenju važnih strateških odluka povezanog društva TDR. Ističe da je detaljno definirao način na koji su navedeni poduzetnici počinili zlouporabu vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu u smislu odredbama ZZTN, označio jasno sredstvo putem kojeg je navedena zlouporaba počinjena pobrojajući u cijelosti sve sporazume koji su sklapani u analiziranom razdoblju. Smatra stoga netočne tvrdnje oba tužitelja da je u konkretnom slučaju riječ o cirkularnoj definiciji zlouporabe. Ističe da je netočan navod tužitelja da im nije bilo omogućeno u cijelosti braniti se tijekom postupka koji je proveden, te da se osporeno rješenje temelji na podacima i

dokumentaciji u koju TDR-u nije bio omogućen uvid tijekom postupka. Ovo stoga jer je utvrđenje o zlouporabi vladajućeg položaja isključivo temeljeno na dokazima odnosno dokumentaciji poduzetnika ADRIS GRUPA i TDR., da je od TDR zatraženo tumačenje odredaba iz sporazuma, da je pozvao TDR na dostavu pisanog očitovanja u svezi označene odredbe općih uvjeta poslovanja i ugovora sklapanih s kupcima duhanskih prerađevina. TDR je dostavio pisano očitovanje u smislu tumačenja odredaba iz sporazuma. Osim toga Agencija je upoznala stranke s rezultatima provedenog postupka (članak 8. ZUP-a, članak 35. ZZTN), dana 4. veljače 2011. dopušteno je TDR-u na njegov zahtjev uvid u spis predmeta s time da je određena dokumentacija iz spisa izdvojena zbog obveze čuvanja poslovne tajne sukladno članku 51. ZZTN, o čemu je obaviješten prilikom uvida u spis, dakle takvo postupanje proizlazi iz zakonske obveze a ne iz diskrecijske odluke. Nadalje i tužitelji su u postupku dostavljajući dokumentaciju označili podatke i dokumente koje smatraju poslovnom tajnom koji podaci su izuzeti i prilikom objavljivanja osporenog rješenja u „Narodnim novinama“, i na internetskoj stranici. Osim toga izdvojena dokumentacija nije bila od utjecaja na donošenje odluke. Smatra netočnim navode tužitelja glede pogrešne primjene materijalnog prava i pravne stečevine EU jer je na navedenu primjenu ovlašten člankom 35. stavkom 3. ZZTN a kriterije iz pravne stečevine EU primjenjivao je kao pomoćno sredstva za tumačenje propisa u konkretnom slučaju. Takvu primjenu potvrdio je i Ustavni sud RH u svojim odlukama iz 2008. i 2010. godine (odluke broj: U-III-1410/2007 i broj: U-III-4082/2010). U odnosu na navode da su povrijeđena procesna prava odnosno i pravo na pravično suđenje, ističe da je tijekom postupka obavljeno više od 350 radnji u postupku, održana usmena rasprava s tužiteljima, iako kada se postupak vodi po službenoj dužnosti takva obveza ne postoji, održano je niz radnih sastanaka s tužiteljima u predmetnoj upravnoj stvari. Ističe da su tužitelji recidivisti jer su nastavili zlouporabom vladajućeg položaja i nakon rješenja od 28. prosinca 2006., koje rješenje je potvrdio i Upravni sud RH, presudom broj: Us- 1702/2007 od 24. ožujka 2010. kada je odbijena u cijelosti tužba tužitelja ADRIS GRUPA i Ronhill d.o.o. sada TDR. Naglašava da spis predmeta koji se dostavlja sadrži poslovne tajne u smislu članka 51. ZZTN-a, preslika osporenog rješenja koje je dostavljeno sadrži pune podatke koji predstavljaju poslovnu tajnu. Predlaže tužbe odbiti.

Tužbe nisu osnovane.

U ovoj predmetnoj upravnoj stvari postupak je pokrenut po službenoj dužnosti temeljem članka 41. stavka 1. i 46. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 122/03, u tekstu: ZZTN) koji Zakon se u konkretnom predmetu primjenjuje sukladno članku 75. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09.), te članka 124. stavka 1. u ovom postupku mjerodavnog Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 53/91., 103/96., u tekstu: ZUP). Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja pokrenula je zaključkom od 28. prosinca 2006. postupak utvrđivanja sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja radi zlouporabe vladajućeg položaja odnosno sklapanja zabranjenih sporazuma na mjerodavnom tržištu trgovine cigaretama na teritoriju Republike Hrvatske protiv poduzetnika ADRIS GRUPA d.d. i s njime povezanog poduzetnika TDR d.o.o. (ranije Ronhill d.o.o.), temeljem članka 34. i 35. stavak 1. točka 2. i članka 46. u svezi članka 16. i 9. ZZTN citirani u obrazloženju osporenog rješenja. U predmetnom upravnom postupku utvrđivano je jesu li ADRIS GRUPA i s njime povezani poduzetnici odnosno poduzetnici pod kontrolom ADRIS GRUPE donošenjem općih uvjeta koji se odnose na poslovanje s njihovim kupcima odnosno ugovorima s njihovim kupcima na svim razinama distribucijskog lanca trgovine cigaretama na teritoriju Republike Hrvatske koji su sklapani u razdoblju od 15. kolovoza 2004. do 30. rujna 2010., a koji su bili na snazi do 31. prosinca 2010., odnosno sklapanjem zabranjenih sporazuma spriječili, ograničili ili narušili tržišno

natjecanje zlouporabom vladajućeg položaja (članci 16.i 9. ZZTN) a ovo iz razloga jer je rješenjem od 28. prosinca 2006. točkom VI. izreke Agencija zabranila svako buduće postupanje kojima bi poduzetnici ADRIS GRUPA i Ronhill d.o.o. (sada TDR) mogli narušiti tržišno natjecanje monopolističkim djelovanjem odnosno zlouporabom vladajućeg položaja . Navedeno rješenje potvrdio je Upravni sud Republike Hrvatske, presudom broj: Us-1702/2007 od 24. ožujka 2010., kojom presudom su odbijene tužbe tužitelja ADRIS GRUPA i Ronhill do.o. podnesene protiv naprijed navedenog rješenja tužene od 28. prosinca 2006.

Nakon provedenog postupka utvrđena je zlouporaba vladajućeg položaja ADRIS GRUPE i TDR-a, na mjerodavnom tržištu distribucije (trgovine) cigaretama na teritoriju Republike Hrvatske, a sve na način detaljno naveden u točki I., II., III. izreke osporenog rješenja. Naime, u detaljno i iscrpno obrazloženom osporenom rješenju navedeni su primijenjeni propisi (točka 2. obrazloženja osporenog rješenja), stranke u postupku (točka 3. obrazloženja), povezani poduzetnici (točka 3.3. obrazloženja), tijekom posebnog ispitnog postupka (točka 4. -obavljeno više od 350 postupovnih radnji radi prikupljanja podatka, očitovanja i dokumentacije), mjerodavno tržište, mjerodavno tržište u proizvodnom smislu, zemljopisnom smislu (u smislu ZZTN i Uredbe o načinu utvrđivanja mjerodavnog tržišta, "Narodne novine" 51/04.), sve detaljno navedeno u točkama 5., 5.1. i 5.2.2 obrazloženja rješenja, uvjeti poslovanja na hrvatskom tržištu proizvodnje i distribucije duhanskih proizvoda (točka 5.3. obrazloženja), posebnosti u prometu cigareta (točka 5.4. obrazloženja), tržišni takmaci TDR-a (točka 5.5. obrazloženja), vladajući položaj i tržišna snaga ADRIS GRUPE i TDR-a na mjerodavnom tržištu distribucije (trgovine) cigaretama u RH (točka 6. obrazloženja), tržišni udjeli TDR-a na mjerodavnom tržištu distribucije (trgovine) cigaretama u RH u razdoblju od 2004. do 2010. (točka 6.1.obrazloženja), tržišna snaga ADRIS GRUPE i TDR-a na mjerodavnom tržištu (točka 6.2.obrazloženja), analiza prodaje cigareta TDR-a na uzorku od 40 kupaca cigareta u RH razvrstanih po tipu prodajnog mjesta na kojem se prodaju cigarete (točka 6.3.obrazloženja), zlouporaba vladajućeg položaja na mjerodavnom tržištu (točke 7.1. do 11.2. - navedeni i obrazloženi opći uvjeti prodaje duhanskih preradevina, sporazumi i ugovori), prodajna politika TDR putem sporazuma s poduzetnicima-kupcima koji sadrže odredbe koje za posljedicu imaju isključivanje konkurenata s tržišta (točka 12. obrazloženja), individualizirane količinske obveze praga kupnje za poduzetnike-kupce i odobravanje dodatnih /naknadnih retroaktivnih rabata u slučaju ispunjenja navedene obveze (sve detaljno obrazloženo -točka 12.1.), detaljan i iscrpan osvrt Agencije na TDR ove argumente iz pisanog očitovanja od 11. veljače 2011. na obavijest Agencije o utvrđenim činjenicama, okolnostima i zaključcima u predmetnom postupku (točka 13. obrazloženja osporenog rješenja-obrazloženje među ostalim glede članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, rabatna politika, mjerodavno tržište, konkurentski proizvodi-cijene, ponuda konkurencije, tržište promocije i oglašavanja cigareta, vladajući položaj TDR-a, postotak isplaćenog dodatnog/naknadnog rabata). U točki 14. obrazloženja rješenja navedena je nova prodajna politika TDR-a koja nije bila predmet ovog postupka (prodajna politika je na snazi od 1. siječnja 2011.) te već zaprimljene dvije inicijative za pokretanje postupka po službenoj dužnosti za utvrđivanje narušavanja tržišnog natjecanja protiv TDR-a a vezano uz navedenu novu prodajnu politiku.

Slijedom takvog detaljno obrazloženog osporenog rješenja, neosnovani su navodi iz tužbi glede povrede pravila postupka (nedostatak pasivne legitimacije ADRIS GRUPE, povreda načela saslušanja stranke, materijalne istine u svezi određenih činjenica i okolnosti, proturječnost izreke rješenja i obrazloženja, te pogrešno utvrđenih činjenica i time pogrešne primjene materijalnog prava). Naime, glede osporavanja legitimacije valja reći odnosno ponoviti da su ADRIS GRUPA i TDR povezana društva u smislu odredbi Zakona o

trgovačkim društvima („Narodne novine“ 111/93., 34/99., 52/00., 118/03.), koji s aspekta propisa o zaštiti tržišnog natjecanja predstavljaju jedan gospodarski subjekt, ADRIS GRUPA sudjelovala je u postupku, davala očitovanja, sudjelovala na usmenoj raspravi. Osim toga pri tom valja imati na umu i ovosudnu presudu od 24. ožujka 2010. kojom je odbijena u cjelosti tužba tužitelja ADRIS GRUPA i Ronhill d.o.o. sada TDR. U pogledu istaknute povrede načela saslušanja stranke, članak 8. ZUP-a, odnosno načela traženja materijalne istine (članak 7. istog ZUP-a), te povreda ustavnog prava na pravično suđenje valja reći da već iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je za utvrđivanje činjeničnog stanja održana i usmena rasprava u smislu odredbe članka 149. ZUP-a (iako je postupak Agencija pokrenula po službenoj dužnosti) te se osim toga strankama omogućilo da se pisano očituju o svim okolnostima i činjenicama za koje smatraju da su bitne i da mogu pridonijeti rješavanju predmetne upravne stvari, TDR-u je omogućen uvid u spis. Spis predmeta dostavljen ovom Sudu sadrži iznimno opsežnu dokumentaciju, što ukazuje na veliki broj obavljenih radnji u postupku i prikupljenoj dokumentaciji, a što proizlazi i iz obrazloženja osporenog rješenja. Dio dokumentacije predstavlja poslovnu tajnu odnosno službenu tajnu, pa time što takva dokumentacija nije dana na uvid ili dostavljena tužitelju/tužiteljima na očitovanje nisu povrijeđene postupovne odredbe ZUP-a.

Imajući u vidu navedeno obrazloženje osporenog rješenja ni tužbeni navodi TDR-a glede mjerodavnog tržišta, vladajućeg položaja, rabatne politike, marketinških usluga, zakupa nisu osnovani.

Osporeno rješenje doneseno je temeljem odredbi ZZTN i Uredbe, a pozivanje tužene na praksu EU u konkretnom predmetu sukladno je, u obrazloženju rješenja citiranom članku 35. stavku 3. ZZTN-a. Osim toga u očitovanju tijekom postupka i TDR potkrepljuje svoje navode primjerima iz europske prakse.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 42. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 53/91., 9/92., 77/92.), koji Zakon se primjenjuje sukladno ovlaštenju iz članka 90. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14.), tužbe odbiti kao neosnovane.

Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“ na temelju odredbe članka 59. stavak 2. ZZTN-a.

U Zagrebu 22. travnja 2015.

Zapisničarka
Marina Zagorec, v.r.

Predsjednik vijeća
mr. sc. Ivica Kujundžić, v.r.

Za točnost, ispravka 3 ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić